

становив 12953461,3 тис.грн., а рівень оплати – 65,2%. Найнижчий рівень оплати зафіксовано у Кіровоградській (41,3%), Херсонській (49,4%), Запорізькій (48,3%) та Луганській (48,0%) областях [2].

Окрім технічних, соціальних та економічних проблем функціонування системи централізованого теплопостачання не менш важливою виступає екологічна проблема, яка пов'язана із забрудненням атмосфери, ґрунтів, водних джерел.

У сучасних умовах успішно реалізується використання альтернативних джерел енергетичних ресурсів, що дозволяє в певній мірі вирішити або нівелювати окремі проблеми, однак повна відмова від системи централізованого теплопостачання міст є недоцільною, що підтверджується позитивним зарубіжним досвідом, а в окремих випадках – неможливою.

Вирішення окреслених проблем теплопостачання вимагає застосування комплексного підходу з метою досягнення максимального задоволення потреб споживачів у тепловій енергії на засадах екологічності, енергоощадності та ефективного функціонування підприємств, що генерують теплову енергію.

Перелік використаних джерел:

1. Дорошенко О. В. Соціально-економічні проблеми теплопостачання міст / О. В. Дорошенко // Науковий вісник будівництва. – 2014. – №2. – С. 143–147.

2. Про оплату населенням житлово-комунальних послуг у січні 2018 року [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2018. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

УДК 336

Маркович Ірина

к.е.н., доцент кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя,
м. Тернопіль, Україна

Iryna Markovych

Cand.of Science (Economics), Docent, Associate Professor of Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University,
Ternopil, Ukraine

ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ ТРАЄКТОРІЇ НАПРЯМУ ДЕРЖАВНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ FEATURES OF TRAJECTORYS CHANGES IN THE STATE GOVERNMENTAL PROCESSES IN UKRAINE

Центровекторні практики державного управління в Україні вичерпують себе та демонструють неефективність або так звані «провали держави», які складно компенсувати навіть злагоджено дієвими ринковими механізмами. Ті процеси, що пов'язані із зміщенням центрів відповідальності та управління із загальнонаціонального рівня до рівня регіонального через формування об'єднаних територіальних громад, не можуть не впливати й на оновлення принципів управління державою.

Зміна траєкторії напрямку управлінського процесу в масштабах держави від схеми «згори-донизу» до схеми «знизу-вгору» уже дає свої позитивні результати. Станом на 12 лютого 2018 року в Україні 3313 територіальних громад сформували 710 об'єднаних територіальних громад (ОТГ). Майже вісім тисяч громад залишаються поки необ'єднаними [1], проте одним із державних пріоритетів є подальша інтенсифікація процесів децентралізації.

Це знаходить своє відображення у внесенні змін до Податкового та Бюджетного кодексів України; прийнятті Закону «Про співробітництво територіальних громад», Закону «Про засади державної регіональної політики», Закону «Про внесення змін до деяких

законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень у сфері архітектурно-будівельного контролю та удосконалення містобудівного законодавства» та ін.

Експерти Групи фінансового моніторингу Центрального офісу реформ при Мінрегіоні провели моніторинг щодо темпів зростання власних доходів бюджетів, зокрема ОТГ, та надали експертні висновки. Протягом 2017 року надходження до загального фонду місцевих бюджетів України (без урахування міжбюджетних трансфертів) склали 192,7 млрд грн, що більше від 2016 року на 46 млрд грн або на 31,4% [2].

Очевидно, що та об'єднані територіальні громади, які формують додаткові джерела доходів і владні повноваження, більш ефективно використовують надані їм можливості до самоорганізації, наповнення бюджетів, адже розуміння розподілу акумульованих коштів дає додаткові стимули до проявів ініціативи та активності.

Експерти зазначають, що найменші прирости демонструють громади із чисельністю населення до 5 тис. осіб, що в комплексі з іншими факторами наводить на думку, що громади більшого розміру мають більше можливостей реалізувати та посилити потенціал до економічного та соціального зростання. Це своїм наслідком має закладення передумов для можливостей фінансування об'єктів інфраструктури, що особливо важливо для населення.

Перелік використаних джерел:

1. Щоб бути спроможними – краще об'єднуватися за перспективним планом. Добровільності процесу це не заперечує, – В'ячеслав Негода [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua>

2. Чим більша громада, тим більше доходів, – рейтинг темпів зростання власних доходів місцевих бюджетів за 2017 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/news/8268>

УДК 005.95:338.43

Маслак Марина

Магістрант

Полтавська державна аграрна академія,

м. Полтава, Україна

Maryna Maslak

graduate student, Poltava State Agrarian Academy,

Poltava, Ukraine

Науковий керівник: **Томілін Олексій**

доктор економічних наук, доцент, професор кафедри фінансів і кредиту

Полтавської державної аграрної академії,

м. Полтава, Україна

Scientific supervisor: **Oleksii Tomilin**

Doctor of economic sciences, Associate professor, Associate professor of chair of finance and credit

Poltava State Agrarian Academy,

Poltava, Ukraine

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ АГРОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ THE BASIC PRINCIPLES OF FORMATION A PERSONNEL POLICY IN AGRO – INDUSTRIAL COMPANIES

У сучасних умовах швидкого розвитку економіки все більшого значення набуває проблема удосконалення кадрової політики агропромислового виробництва. Це зумовлює необхідність встановлення нових методів та принципів управління трудовими ресурсами, які мають максимізувати їх раціональне та ефективне використання для підвищення рівня